

tarwis liggi tuhhat künart ärrakullus. Sit
mad kaeti penikeste rättikuttega finni; peäl
minne rättik olli ennamiste ärrakullatud ja
surno omma näggo peäle malitud. Rikka
rahwa surnokehhad mäsiti siis weel kalli
penikesse mitmekordse poomwilsse linna sis-
se, mis ka uhkeste ärramalitud ja kalli
kirwidega ehitud näikse ollewad. Mit-
me surno jurest leitakse ka peälmissse mähk-
me wahhel, kullast, wassest, souest ehk
puust tehtud ja ärramalitud kuiud, ning
ka kokkokeratud paberit, kuhho peäle mon-
da on kirjutud. Kui keik se woidmissse ja
ehhitamisse tö sai lõppetud sanud, siis woi-
tud kehha anti suggulaste kätte taggasi, kes
tedda pufarki panniwad. Pufargid ollid
illustaste ärranikkerdud ja kirjuks malitud;
ja kane peäl näikse ennamiste surno omma
kuis. Sedda woib iggamees issegi arwa-
ta, et nisuggune surno woidminne ja eh-
bitamine hulga rahha tulnud maksma;
monni arwab sedda kullutust nelli tuhhat
rubla hõbbe rahha olnud.

Kellel sedda suurt joudo ei olnud, neid
woiti ka teistwoisi ja wähhema kulluga.
Peaio woeti ka wälja, agga ei mitte sis-
sikond, muud kui wirtsutati agga seedripu
waiko ja kangeid õlli taggant sisse; pärra-
ka sole ette pisteti üks top, ja siis pandi
kehha sola, 70 päwa seisma. Sai ta
seält wäljawaetud, siis top tommati eest
ära, et keik õlli seest wäljajooksis, ja sis-
sikond, mis kange õlli olli ärraõnud, ka
isseennest wäljakukkus. Wimaks tehti
temmaga nendasammoti, kui rikka rahwa
surnuttega, muud kui et wähhemat uhkust
mähkmissse ja mäsümissee jures prugiti.
Waesema rahwa surnokehhad aeti agga
kangeid salpeetri lehkelist täis; ning segi sõi
sisfikonda ärra; siis pandi ka sola, pärrast
mähkmissse ja wimaks pufarki. Leitakse
seält maalt ka weel teistsuggu surnokehha-
sid, mis ka mädanematta jänud. Mon-
ned, mis seest mädewaiko täis aetud; teisi,
mis pallawa liwa sees ärrakuiwand, teisi
weel, mis sütte sisse maetud. Agga surem